

Motivational speech by Steffen Aarfing at the Finn Juhl Award 2020 (in danish) / Motiveringstale af Steffen Aarfing ved Finn Juhl Prisen 2020:

“Kære Jonas Lyndby Jensen

Vi kan nok ikke komme meget tættere på FJ’s egen definition af møbelkunst end med dit arbejde.

Taktil til det yderste af neglene, med en evne til stole på din fingerspidsfornemmelse, bogstavelig talt, får du udfordret træet derhen hvor jeg tror at Vodder og Juhl, måske skjult bag lidt ærgerlig sarkasme, ville lette på hattene i respekt.

Din dialog med materialet er høfligt lyttende, men alligevel stædig.

Det er dig der bestemmer, ikke træet.

Forholdet mellem det bærende og det bårne, var et tema som FJ dyrkede til perfektion, f.eks stol nr 48, 108 og 53’eren. Med et nik både til de gamle ægyptiske møbler og den traditionelle kinesiske arkitektur, hvor farvesætningen holder orden på hvad der bærer og hvad der bliver båret. Det som kommer i spil i mange af dine værker, f.eks din Water Lily konsol, hvor mødet mellem lodret og vandret bliver opløftet til at være noget, ikke sådan med blinkende lygter, men med en diskret insisteren.

I alle dine Water Lily møbler er fladens afslutning ikke bare en detalje, men et bærende motiv. Som hele møbelseriens emblem, ses den ultra taktile udfoldning af bladtemaet, i en, ofte ret pludselig translation mellem konkav og konveks. Perfektioneret, ikke mindst gennem cnc-teknikken, der får træet til at fremstå så føjeligt som ler, uden at gå på kompromis med de hårde træsorters ubøjelighed.

Den lille udkragning, der ikke bare afslutter formen, men i høj grad tilføjer meningsfyldte funktioner. Kanten har næsten på forhånd givet efter vores trang til at sætte os. I hænderne på Pixars animatorer, ville flangen sikkert straks træde i karakter: folde sig ned og indbyde til at sætte sig, for straks at vende enderne i vejret, når noget skulle bæres.

Dit Megingjörð møbel, på godt dansk vel det man kalder en daybed? Opkaldt efter Thors bælte. Jeg forestiller mig at det har taget navn efter det næsten svævende bånd af let krummet træ, der hænger over den traditionelle briks. Resultatet er en overlegent møbel, der både er minimalistisk og omfavnende. Og så ville jeg ønske at Finn Juhl havde kigget lidt på benene.

Jeg har også lyst til at nævne Lønstrup bordet. Det er et meget stramt skrivebord, trækker spor tilbage til samme age-of-innocence som Finn Juhl skabte Nyhavn bordet i. Fra før skrivebordet var noget der blinkede imod os, før det rejste sig fra vandret og blev virtuelt, men pakket ind i billig plastic, med dets bremsespor af kabler.

Lønstrup bordet, i eg, tror jeg, og linoleum indbyder til en meditativ minimalisme. En lille opkant i det højre hjørne, som en forglemt grat, der undslap høvlen, men både med den direkte funktion at holde på det vi skubber til side, men også tilføjer et symbolsk privatrum til bordet.

Derunder hænger papirskuffen, der nikker til Finn Juhl og skriger på simpel living. Den Marie Kondo'ske tanke, at vores liv kan rummes i en A4 skuffe har du taget alvorligt, her rummes ikke plads til fortrængte rudekuverter, men kun til gårsdagens bedste skitse.

Endelig nævner jeg lige din Wooden Spoon-stol, der på en underfundig måde minder mig om hvor snævre grænser vi sætter op for os selv, i definitionen af form og funktion. Her er begge dele til diskussion, - du skaber mening med dine møbler.

Jonas, tillykke med prisen, du får en lille stol med hjem, den ER samlet.”